

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
4.Bf.112/2018/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. év szeptember hó 18. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem miatt az I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2018. január 19. napján kelt 21.B.299/2017/62. számú ítéletét megváltoztatja.

A II. r. vádlott szabadságvesztésének végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti, a közügyektől eltiltását mellőzi.

E vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az I. r. vádlott előzetes letartóztatásának kezdő napja 2015. október 4., házi őrizetének kezdő napja 2017. szeptember 5., megszüntetésének napja 2018. január 19.

A vagyonekhozással érintett bűnjelvényt az I. r. vádlott esetében Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala BL02042/2017/1. számon, a II. r. vádlott esetében BL02042/2017/2. bevételi számon tartja nyilván.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből az I. r. vádlott 1.053.485 (egymillió-ötvenháromezer-négyszáznyolcvanöt) forintot, a II. r. vádlott 644.512 (hatszáznegyvennégyezer-ötszázötvenkét) forintot külön-külön, 313.182 (háromszázötvenháromezer-száznyolcvankét) forintot e vádlottak egyetemlegesen kötelesek megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék az ítéletében bűnösnek mondta ki az I. rendű vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény [a továbbiakban: Btk.] 176. § (1) bekezdés negyedik fordulataiba ütköző és a (3) bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében, a II. rendű vádlottat a Btk. 176. § (1) bekezdés negyedik fordulataiba ütköző kábítószer-kereskedelem büntetében, míg a III. rendű terheltet a Btk. 178. § (1) bekezdés harmadik fordulataiba ütköző kábítószer birtoklása büntetében.

Az I. rendű vádlottat 3 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra, a II. rendű vádlottat 2 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra, a III. rendű vádlottat 300 napi tétel, napi tételenként 1000 forint összegű, összesen 300 000 forint pénzbüntetésre ítélte.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát az I. rendű vádlott esetében fegyházban, a II. rendű

vádlott esetében börtönben, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követően napban határozta meg. Az I. rendű és a II. rendű vádlottak által előzetes fogvatartásban, illetőleg házi őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. a III. rendű terhelt tekintetében felhívta - meg nem fizetése esetére - a pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatásának szabályait.

Vagyonelkobzást rendelt el az I. rendű vádlottal szemben 7 407 500 forint és a II. rendű vádlottal szemben 2 732 500 forint vonatkozásában, amely összegek az eljárás során lefoglalásra kerültek.

Rendelkezett a bűnjelek elkobzásáról, továbbá kötelezte az I. rendű vádlottat 1 177 310 forint, a II. rendű vádlottat 768 337 forint, valamint a III. rendű terheltet 321 319 forint megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyészség az I. rendű és a II. rendű vádlottak terhére a büntetések súlyosítása, az I. rendű vádlott és a védője enyhítés, a II. rendű vádlott és a védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében éltek jogorvoslattal.

Fellebbezés hiányában a III. rendű terhelt vonatkozásában az ítélet a kihirdetése napján, 2018. január 19-én jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.234/20117/7. számú átiratában - fenntartva az ügyészségi fellebbezés célját - az alábbiak szerint külön pontokban felsorolt okokra alapítottn indítványozta, hogy az ítélet tábla az ítéleti tényállást és az indokolást az I. rendű és a II. rendű vádlottak tekintetében egészítse ki, illetőleg helyesbítse, e vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztést és ezzel arányosan a közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa, továbbá az előzetes fogvatartás beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költségről szóló rendelkezéseket módosítsa.

(1) Az ítéleti tényállás hiányosan és pontatlanul rögzíti az I. rendű és a II. rendű vádlottaktól lefoglalt kábítószer mennyiségét és hatóanyag-tartalmát, ezért a tényállás az alábbiak szerint szorul kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre:

„A II. rendű vádlottól az elfogását követően 2015. október 3-án a ruházatából lefoglalásra került 4,51 gramm nettó tömegű, 0,009 gramm totál-THC tiszta hatóanyag-tartalmú marihuána.” (ítélet 4. oldal harmadik bekezdés);

„Az I. rendű vádlott által értékesítésre megszerzett 35,1 gramm totál-THC tiszta hatóanyag-tartalmú marihuána a jelentős mennyiség alsó határának 29,3 %-a, míg az 54,5 kokain-bázisú kábítószer a jelentős mennyiség alsó határának 136,6 %-a...”. (ítéleti tényállás 4. oldal negyedik bekezdés);

„A II. rendű vádlotthoz köthető 4,352 gramm és 35,1 gramm totál-THC tiszta hatóanyag-tartalmú marihuána tételek összesített tiszta hatóanyag tartalma 39,452 gramm, amely...”. (ítélet 4. oldal ötödik bekezdés).

(2) Az indokolás körében azt is fel kell tüntetni, hogy a nyomozás során K.A. tanú fényképről felismerte az általa Joki becenéven ismert az I. rendű vádlottat.

(3) Eljárási szabálysértésnek minősül, hogy a törvényszék a kiemelt jelentőségű ügyben az első tárgyalást több mint négy hónap elteltével tartotta meg, továbbá azon tanúk esetében, akik nem kérték személyi adataik zártan történő kezelését, a tárgyalási jegyzőkönyv csak utal a nyomozás során készült jegyzőkönyvekben szereplő adatokra, de a személyi adatokat nem tartalmazza, legfeljebb az eltéréseket jelöli meg.

(4) A törvényszék okszerűen következtetett az I. rendű és a II. rendű vádlottak bűnösségére, a cselekményüket - az irányadó bírói gyakorlatra is figyelemmel - helyesen minősítette kábítószer-

kereskedelem büntettének, a felmentést célzó védelmi fellebbezés pedig a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma miatt nem vezethet eredményre.

(5) A büntetés kiszabása során az időmúlás a jelentős tárgyi súly mellett nagyobb mértékben nem vehető figyelembe, az egyébként sem számottevő. Figyelemmel a cselekmény kiemelkedő társadalomra veszélyességére, az I. rendű vádlott esetében az enyhítő szakasz alkalmazásával, míg a II. rendű vádlott esetében a törvényi minimumban kiszabott szabadságvesztések tartama túl enyhe, a főbüntetés tartamát a középértékhez igazodóan súlyosítani kell, ezzel egyidejűleg a közügyektől eltiltás mértékét is fel kell emelni.

(6) A törvényszék az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása kapcsán a II. rendű vádlott esetében elmulasztott rendelkezni arról, hogy egy nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

(7) Nem jelölte meg pontosan, hogy az elkobzással érintett bűnjelék a vádlottaktól lefoglalt kábítószereszközök, illetve kábítószerrel szennyezett eszközök és egyéb tárgyak.

(8) Téves rendelkezések történtek a bűnügyi költségek viselése esetében, ugyanis a törvényszék olyan költségek megfizetésére kötelezte külön-külön a vádlottakat, amelyek valójában nem különíthetők el (az ujjnyomat- és a vegyészszakértői díjak), így azokat egyetemlegesen kell megfizetniük. Mivel ez a III. rendű terheltet is érinti, az ő vonatkozásában a bűnügyi költség utólagos megállapítása érdekében különleges eljárás lefolytatása indokolt.

Az elsőfokú ítélet kihirdetése és a jogorvoslati nyilatkozatok megtételét követően 2018. július 1-jén hatályba lépett a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény [a továbbiakban: Be.], és annak 868. § (1) bekezdésében írt átmeneti rendelkezésére tekintettel az ítéletábrának e törvényt kell alkalmaznia az ítélet felülbírálatán.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbezési főügyész képviselője röviden ismertette az átiratban foglaltakat, egyben megjelölte az új büntetőeljárás törvénynek a felülbírálat során irányadó rendelkezéseit.

Az I. rendű vádlott védője perbeszédében - két-két fővárosi törvényszéki és fővárosi ítéletábrái határozat felhívásával - utalt a bíróságoknak a hasonló jellegű ügyekben követett büntetékiszabási gyakorlatára, amely rávilágít arra, hogy a védencével szemben kiszabott szabadságvesztés nem tekinthető túl enyhének.

Kábítószer-kereskedelem büntette esetében a büntetési tétel a hatóanyag-tartalomhoz igazodik, azonban a bírói gyakorlatban előfordulnak a jelentős mennyiség alsó határát százszorosán, ezerszeresen meghaladó hatóanyag-tartalmú kábítószerre elkövetett bűncselekmények is, ezeket a jelentős eltéréseket pedig a büntetés tartamában kell értékelni.

A cselekmény konkrét tárgyi súlya körében tehát jelentősége van annak, hogy az I. rendű vádlott által megszerzett kábítószereszközök összesített hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 165,6 %-a.

A fentiek túlmenően a védő a büntetés súlyosítása ellen ható, illetőleg a további enyhítést is megalapozó személyi tényezőként nevesítette azt, hogy védence büntetlen előéletű, egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik és a büntetőeljárás során a személyisége pozitív irányba fejlődött. A vagyoneklobzással kapcsolatos rendelkezés megváltoztatására is indítványt tett, arra hivatkozva, hogy az eljárás során - szemben az elsőfokú bíróság álláspontjával - igazolták, hogy a lefoglalt pénzeszközből 6 millió forint a külföldi hajókon aukcióvezetőként dolgozó F.D.-é, tehát annak

eredete legális.

A II. rendű vádlott védője - módosítva fellebbezése korábban bejelentett célját - már nem támadta a tényállást és a bűnösség megállapítását, hanem a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztését, vagy olyan tartamú szabadságvesztés kiszabását kérte, amely lehetővé teszi, hogy védencének ne kelljen büntetés-végrehajtási intézetbe bevonulnia. E körben kifejtette, hogy büntetlen előéletű védence számára az előzetes letartóztatásban töltött idő kellő tanulságul szolgált, az önmagában elegendő visszatartó erőt jelent a jövőre nézve.

Jelenleg is állandó munkahellyel és rendszeres jövedelemmel rendelkezik, korábban azért tudta törleszteni a havi 70 000 forint összegű részleteket, mert a jövedelme egy részét „feketén, zsebbe kapta”.

E védő is támadta a vagyoneklobzásról szóló ítéleti rendelkezést, előadva, hogy az eljárás során igazolták a lefoglalt pénz eredetét, azt védence felesége kapta a szüleitől, és az elfogás napján azért volt a II. rendű vádlottnál, mert építőanyagot akart vásárolni belőle. Ezért indítványozta a vagyoneklobzás mellőzését, és a lefoglalt pénzösszegnek P.A. részére történő kiadását.

A másodfokú tanács előtt az I. rendű vádlott utolsó szó jogán írásban előadta, hogy cselekményét nagyon megbánta, a múltját lezárva törvénytisztelő módon él, és mindent megtesz annak érdekében, hogy az előzetes letartóztatása alatt született gyermekének boldog és nyugodt életet teremtsen. Napi négy órás munkarendben karosszéria lakatosként dolgozik apósánál, de az elmúlt fél évben kiépítette a bontott alkatrészek értékesítésével foglalkozó üzletét is.

A II. rendű vádlott is megerősítette, hogy komoly tanulságul szolgált számára az előzetes letartóztatásban töltött idő, cselekményével a házassága is veszélybe került, továbbá a feleségével félbe kellett szakítaniuk a folyamatban lévő lombik-programot. Házastársa szülei is ellene fordultak, részben azért, mert a tőlük kapott pénzt az eljárás során lefoglalták.

Jó munkahelye és megfelelő jövedelme van, fizetniük kell tartozásukat, és a feleségével rövid időn belül folytatni szeretnék a lombik-programot.

Hangsúlyozta, hogy a jövőben távol kívánja tartani magát minden jogsértő cselekménytől.

Az eltérő irányú fellebbezések közül csak a II. rendű vádlott büntetésének enyhítését célzó jogorvoslat vezetett eredményre.

Az ítélet tábla a Be. 590. § (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, és ennek során megállapította, hogy a törvényszék nem valósított meg olyan eljárási szabálysértést, amely lényeges hatással lett volna az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére vagy a büntetés kiszabására [Be. 608. § (1) bekezdés, 609. § (1) bekezdés].

A vádlottak személyi körülményeire vonatkozó megállapítások - a nyilvános ülésen szóban előadottak és a csatolt dokumentumok (kereseti kimutatás, munkaszerződés és számfejtő lap) alapján - az alábbiak szerint szorultak módosításra.

Az I. rendű vádlott karosszéria-lakatosként napi négy órás munkaviszonyban dolgozik B.Gy. Budapest, ... szám alatti autójavító műhelyében, emellett bontott alkatrészek forgalmazásával és gépkocsik tréleren történő szállításával foglalkozik. E tevékenységekből származó havi jövedelme összesen kb. 300 000 forint.

A II. rendű vádlott 2018. március 2-a óta raktáros munkakörben dolgozik a X. Kft.

(cégjegyzékszám:, székhely:) alkalmazásában, havi nettó munkabére 99 750 forint.

Az ítélet tábla osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját a tekintetben, hogy a tényállás a II. rendű vádlott vonatkozásában hiányos, ennek következtében az elsőfokú ítélet a Be. 592. (2) bekezdés a) pontja alapján részben megalapozatlan. A megalapozatlanság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint a törvényszék által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján kiküszöbölhető.

Az ítélet tábla a a II. rendű vádlott ruházatából lefoglalt kábítószer vonatkozásában készített vegyészszakértői szakvélemény tartalma (nyomozati irat II. kötet 1289-1291. oldalai) alapján a tényállást a következőkben írtak szerint helyesbíti, illetőleg egészíti ki:

„Az I. rendű vádlottal szemben foganatosított rendőri intézkedésről tudomást szerezve, a II. rendű vádlott a lakóhelyén szintén továbbértékesítés végett tartott összesen *104,07 gramm nettó tömegű, 4,012 gramm totál-THC tartalmú marihuánát*, az annak kiszerezéséhez szükséges eszközöket az ... forgalmi rendszámú, Opel Combo Van típusú gépkocsijába, illetve a ruházatába rejtette, majd azokkal távozott az ingatlanból. A II. rendű vádlottat a nyomozó hatóság 2015. október 2. napján 18.20 órakor a Budapest ... szám alatt intézkedés alá vonta, amelynek során a járműbe, *illetőleg a ruházatába* rejtett marihuánát és a további tárgyakat megtalálta és lefoglalta. A nyomozó hatóság a II. rendű vádlott lakóhelyén, az szám alatti ingatlanban megtalált további 3,41 gramm nettó tömegű, 0,34 gramm totál-THC tartalmú marihuánát.”

„A II. rendű vádlotthoz köthető *107,48 gramm és 963,3 gramm nettó tömegű marihuána* összesített totál-THC tartalma *39,452 gramm*, amely a csekély mennyiség felső határát ugyan meghaladja, de a jelentős mennyiség alsó határát nem, annak 32,87 %-a.”

A fentiek szerinti helyesbítésre illetőleg kiegészítésre azért volt szükség, mert a törvényszék a II. rendű vádlott által a lakóhelyéről elhozott kábítószer nettó tömegének és hatóanyag-tartalmának meghatározásakor nem vette figyelembe e vádlott ruházatából lefoglalt 4,51 gramm nettó tömegű, 0,009 gramm totál-THC tartalmú kábítószert, ugyanakkor viszont tévesen hozzáadta a lakásban maradt kábítószer 0,34 totál-THC tartalmát is.

Egyebekben az ítélet tábla a tényállás kiegészítésére irányuló fellebbviteli főügyészségi indítvánnyal nem értett egyet, mivel a törvényszék által megállapított tényállás az I. rendű vádlott vonatkozásában hiánytalanul és helyesen tartalmazza a kábítószer mennyiségének és hatóanyag-tartalmának a jogi minősítés szempontjából releváns adatait:

„Az I. rendű vádlott (...) továbbértékesítés végett *nettó 963,3 gramm össztömegű, 35,1 gramm totál-THC tartalmú marihuánát vásárolt a II. rendű vádlottól (...)*” [ítéleti tényállás 3. oldal utolsó bekezdés], „az I. rendű vádlott (...) a gépkocsi csomagtartójában, a pótkerékben *97,00 gramm nettó tömegű, 54,5 gramm bázisú kokaint, valamint az ezek kiméréséhez és csomagolásához szükséges eszközöket tartott (...)*” [ítéleti tényállás 4. oldal másik bekezdés], „az I. rendű vádlott által értékesítésre megszerzett kábítószerek *összesített tiszta hatóanyag-tartalma meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 165,6 %-a (a marihuána 29,3 % + a kokain 136,6 %).*” [ítéleti tényállás 4. oldal ötödik bekezdés].

Fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a tényállás megalapozott, mert felderített, hiánytalan, irathú és téves ténybeli következtetésektől mentes, így az a Be. 593. § (3) bekezdése alapján irányadó volt az ítélet felülbírálata során.

A törvényszék a törvényesen lefolytatott bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelte, majd részletesen, meggyőző érveléssel és logikai hibáktól mentesen indokolta, hogy a tényállást mely bizonyítékokra alapította (a vádlottak és tanúk vallomásai, az elfogásról készült rendőri jelentések, a helyszíni szemlék és a házkutatások jegyzőkönyvei, az ujjnyomat-, a vegyész- és a toxikológus szakértők szakvéleményei, a titkos információgyűjtés során rögzített telefonbeszélgetések, a híváslisták és az egyéb okirati bizonyítékok).

A megállapított tényállásból okszerűen vont le következtetést az I. rendű és a II. rendű vádlottak bűnösségére, az általuk elkövetett bűncselekmények jogi minősítése helyes és törvényes. A másodfokú eljárásban már a II. rendű vádlott és a védője sem támadta a bűnösség megállapítását és a cselekmény jogi minősítését.

A törvényszék a büntetés kiszabása során releváns bűnösségi tényezőket teljes körűen feltárta, majd azokat kellő súllyal értékelte.

A kereskedési alakzatnál a különösen jelentős mennyiség nem minősítést befolyásoló tényező, így azonos tényállási keretek között értékelendők a jelentős mennyiség alsó határát éppen elérő és azt akár százszorosan meghaladó mennyiségre elkövetett kereskedői típusú magatartások is. Ezért a cselekmény konkrét tárgyi súlya, társadalomra veszélyessége kapcsán a törvényszék alappal értékelte az I. rendű vádlott javára azt a tényt, hogy a továbbértékesítésre megszerzett, illetőleg készletezett kábítószer hatóanyag-tartalma „csak” 1,65-szeres mértékben haladta meg a jelentős mennyiség alsó határát.

A törvénnyel első ízben összeütközésbe került, rendezett családi- és egzisztenciális körülmények között élő, egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodó az I. rendű vádlott esetében az ítéletábrá arányosnak és a büntetési célok elérésére alkalmasnak találta szabadságvesztés - enyhítő szakasz alkalmazásával meghatározott - tartamát. A nagy számú enyhítő tényező miatt a szabadságvesztésnek a vádhatóság által indítványozott súlyosítására nem látott okot, ugyanakkor további enyhítésre sincs lehetőség.

A II. rendű vádlott esetében a büntetési tétel törvényi minimumában meghatározott szabadságvesztés is igazodik az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához, a vádlott társadalomra veszélyességéhez és a feltárt bűnösségi tényezőkhez, így annak súlyosítása nem indokolt, de a tartam mérséklésére sincs ok.

Figyelemmel e vádlott kedvező előéletére és rendezett személyi körülményeire, az ítéletábrá úgy ítélte meg, hogy a büntetés célja a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhető. Ezért a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdései alapján négy év próbaidőre felfüggesztette a szabadságvesztés végrehajtását, értelemszerűen a közügyektől eltiltás alkalmazását pedig mellőzte.

Törvényesen rendelkezett a törvényszék a szabadságvesztések végrehajtási fokozatával és a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatban is; utóbbi kapcsán az ítéletábrá csak a II. rendű vádlott esetében módosította a rendelkezést, figyelemmel a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére.

Az elsőfokú ítélet az I. rendű vádlott előzetes fogvatartására vonatkozó adatokat hiányosan tartalmazza, ezért a rendelkező részt ki kellett egészíteni az előzetes letartóztatás és a házi őrizet kezdő napjaival, továbbá a másodfokú határozatban fel kellett tüntetni a házi őrizet megszüntetésének a napját is.

Az előzetes fogvatartás beszámításánál - szemben a házi őrizettel - szükségtelen annak megállapítása, hogy egy nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg, az erre vonatkozó fellebbviteli főügyészégi indítvány tehát nem alapos.

Helyesek és törvényesek a bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezések. Az elkobzás végrehajtása során a bűnjeljegyzék száma és tartalma alapján az érintett bűnjelek egyértelműen beazonosíthatók, e körben sem volt indokolt az ítéleti rendelkezések kiegészítése.

Az ítéletábra maradéktalanul osztotta a törvényszék álláspontját a vagyonelkobzás alkalmazása és annak indokai kapcsán.

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt indult büntetőügyekben az elkövetők a tőlük lefoglalt pénzüsszegek kapcsán rendszerint családtagoktól/barátoktól kapott kölcsönre vagy ajándéokra hivatkozna, azonban minden ügyben körültekintően kell vizsgálni a pénzek eredetét.

Jelen ügyben a lefoglalt pénzüsszegek legális eredetére vonatkozó állítások nem voltak elfogadhatóak, különösen a vádlottak e körben tett ellentmondásos és következetlen nyilatkozatai, a jövedelmi viszonyaik, valamint a bankjegyek megtalálásának körülményei miatt.

Amennyiben a lefoglalt pénz nagyobb része (6 millió forint) valóban F.D.-é lett volna, a nyomozás első szakaszában az I. rendű vádlottnak nem lett volna oka azt állítania, hogy a pénzüsszeg részben autókereskedői tevékenységéből származik, részben az élettársával közös vagyont képezi. F.D. nyilatkozataiban feltárt ellentmondásokon túl, a törvényszék alappal tulajdonított jelentőséget annak is, hogy a közel hét és fél millió forintnyi bankjegy a lakás két helyiségéből, azokon belül is különböző helyekről kerültek elő.

Ugyancsak megalapozottan vetette el a II. rendű vádlottnak a pénz eredetével kapcsolatos nyilatkozatát is, mivel azt egyértelműen cáfolja az a körülmény, hogy e vádlott a lakás „kitakarítása” (a kábítószeres és az azokkal kapcsolatos eszközök eltávolítása) során a pénzkazettával együtt hozta el a 2,7 millió forint összegű készpénzt is.

A vádemelést követően a törvényszék gazdasági hivatala bevételezte a vagyonelkobzással érintett pénzüsszegeket, így a végrehajtás érdekében fel kellett tüntetni az azonosításhoz szükséges adatokat.

A bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés helyesbítésre szorult. Az ujjnyomatszakértő munkadíjával felmerült 116 586 forint (költségjegyzék 10. tételszám) és vegyészszakértő díjával felmerült 196 596 forint (költségjegyzék 15. tételszám) a vádlottak szerint nem különíthetők el, ezért ezeket az összeget az I. rendű és a II. rendű vádlottaknak a Be. 574. § (4) bekezdésének második mondata alapján egyetemlegesen kell viselniük. Egyebekben a bűnügyi költséget külön kell megfizetniük.

Az egyetemleges fizetési kötelezettség részben, a vegyészszakértői díj tekintetében érinti a jogerősen elítélt a III. rendű terheltet is, az ő vonatkozásában viszont a költségviseléssel kapcsolatos rendelkezés a Be. 671. § 15. pontjában írt egyszerűsített felülvizsgálat keretében módosítható.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra - a Be. 599. § (1) bekezdése szerint nyilvános ülésen - az elsőfokú ítéletet az I. rendű és a II. rendű vádlottak vonatkozásában a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdésében foglaltak szerint helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróságéval ellentétes döntés hiányában az ítéletábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2018. szeptember 18.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k. a
tanács elnöke. Lőrinczy Attila
István s.k. előadó bíró.
Németh Nándor s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék 2018. január 19. napján kihirdetett 21.B.299/2017/62. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábla 4.Bf.112/2018/7. számú határozata folytán 2018. szeptember 18. napján az I. rendű és a II. rendű vádlottak vonatkozásában jogerőre emelkedett.

Budapest, 2018. szeptember 18.

. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke